

Redakcja i Administracja:
Kraków, ul. Filipa 11. (Telefon Nr. 396).

Prenumerata miesięczna:
z odсылką 2 K, bez odсылki 1 K 60 h,
zagranicą 2 mk. 30 fen., 3 fr. 50 ct., 2½ szyl.
70 ct. ameryk.

Prenumerata tygodniowa w Krakowie 40 h,
z dostawą do domu 46 h.

Cena numeru 8 h.

Adres na telegramy: Naprzód Kraków.
Konto czekowe Nr. 34.095.

NAPRZÓD

Organ centralny polskiej partji socyalno-demokratycznej.

Wychodzi codziennie popołudniu z wyjątkiem niedziel i świąt.

Dział inseratowy:

Kraków, ul. Marka 21. (Telef. Nr. 1354).
Konto czekowe Nr. 910.

Ceny ogłoszeń od miejsca wiersza (petitem) za pierwszy raz 20 hal., za każdy następny po 15 hal. Układ tabelaryczny, cyfrowy, skomplikowany, pierwszy raz 40 h., następny po 15 h. Nadesłane po 60 h. od wiersza za każdy raz. Głosy publiczne po kor. 2— od wiersza. Załączniki (prospekty i t. d.) przyjmuje się za cenę 2 kor. za 100 egzempl. dla zamiejscowych, zaś po 1 kor. dla miejscowych prenumeratorów.

Reklamacje otwarte są wolne od opłaty pocztowej. — Redakcja rękopisów nie zwraca i bezimiennych listów nie uwzględnia.

O import mięsa.

Na ostatnim posiedzeniu parlamentu po ciężkim porodzie przyszła do skutku rezolucja wzywająca rząd, aby dopuścić do importu mięsa zamorskiego, dopóki w kraju nie można pokryć zapotrzebowania. Wobec stanowiska zajętego przez rząd i aprobowanego przez większość, że import mięsa argentyńskiego może nastąpić tylko za zgodą Węgier, była powyższa rezolucja niezgodna z rzeczywistością. Rząd, mimo przeciwnych dowodów, przyznał Węgrom prawo dysponowania, czy konsumenci austriacy mają być zaopatrzeni w mięso, a Węgry korzystają z tego, aby wymusić na Austrii kompensatę.

Od dwóch tygodni odbywają urzędnicy ministerstw austriackich i węgierskich podróże do Budapesztu i Wiednia pod pozorem „konferowania” nad istotą i rozciągłością tych kompensat. Rząd węgierski nie jest wcale skromnym; ponieważ ostatnia ugoda z r. 1907 przyznała Austrii i Węgrom zupełną swobodę w ustanawianiu taryf kolejowych, Austria podwyższyła te taryfy na proweniencje węgierskie, a teraz Węgry chcą opustów taryfowych, szczególnie co do maki. Układy ciągną się w nieskończoność, a tymczasem statek z mięsem argentyńskim zbliża się do Tryestu i grozi niebezpieczeństwem, że nie otrzyma pozwolenia na wyładowanie mięsa, lecz będzie je musiał zawrócić do Anglii, albo w najlepszym razie uzyska pozwolenie na przewiezienie go przez terytorium austriackie do Szwajcarii.

Oddawszy się zupełnie w ręce agraryszów węgierskich, nie robi rząd austriacki nic dla położenia tamy brakowi i drożyznie mięsa. Bar. Gautsch pocieszył parlament wskazówką na konieczność podniesienia hodowli krajowej, która — o ile nasi agraryusze nie będą ją sztucznie wstrzymywali — za jakie 10 lat wydałaby jakiś rezultat. A tymczasem? O to rząd nie troszczy się, nie robi nawet tego, co uznał za możliwe i pożądane, mianowicie

powiększyć kontyngent serbski przez przyznanie Serbii kontyngentu, którego Rumunia z powodu braku bydła zaspokoić nie jest w stanie. Jedynej rady, która w tej chwili położyłaby koniec brakowi bydła i drożyznie mięsa, rząd posłuchać nie chce, mianowicie nie chce zgodzić się na otwarcie granic. Konieczność tego uznają ludzie tak kompetentni, jak były kierownik ministerstwa handlu dr Stibral, który w „N. fr. Presse” (w numerze porannym z 10 b. m.) pisze:

„Jeżeli rezerwar naszych zapasów bydła zdolnego na rzeź wypróżnił się, należy go znowu napełnić. To jest konieczność logiki ekonomicznej. Rozsądni hodowcy bydła w Austrii powinni, moim zdaniem, pierwsi żądać tego, mianowicie dowozu żywego bydła. Jeżeli inaczej nie może być, to z zagranicy.”

Tego nie pisze żaden „rewolucjonista” ani socyalista, lecz bardzo wysoki urzędnik, znakomity fachowiec, który przez długie lata stał w centrum ruchu hadlowego w Austrii i wie, że dowód bydła z zagranicy dałby Austrii nie tylko tańsze mięso, ale pozwoliłby jej nanowem zdobyć utracone wskutek fałszywej polityki cłowej zagraniczne rynki zbytu, w pierwszej linii na Bałkanie. Tego jednak rząd nasz, zaprzeczając garście wielkich rolników, nie chce widzieć i pozostanie tak długo ślepym, aż oburzenie ogólne nie pouczy go, że zamykanie oczu przed prawdami i koniecznościami życiowymi nie usuwa ich z powierzchni.

Ustawy wojskowe a minister wojny.

W sejmie węgierskim, w którym od kilku tygodni prowadzi się obstrukcję przeciw ustawom wojskowym, zażądał poseł Batthyány, aby ustawy wojskowe cofnięto z porządku dziennego, aż nowy minister wojny oświadczy, czy podtrzymuje je w obecnej formie. Większość rządowa wniosła ten odrzucenia, przyjmując argumentację prezidenta gabinetu, że za ustawy wniesione w sejmie węgierskim odpowiedzialny jest rząd węgierski i że osoba ministra wojny jest obojętną.

Argumentacja ta w zasadzie jest słuszną, ale do konkretnego wypadku tj. do zapowiedzianej dymisji generała Schönaicha nie może się odnosić. Co bowiem jest główną przyczyną dymisji generała Schönaicha? Oto nie zadowolenie sfer otaczających następcę tronu z jego ustępliwości wobec żądań wojskowych Węgier. Jeżeli więc Schönaich z tego głównie powodu pada, to następcą jego — czy będzie nim generał Krobatin, czy komendant krakowski Weigl, czy komendant bośniacki Auffenberg — musi w ustawach wojskowych, a szczególnie w ustawie o sądownictwie wojskowym wprowadzić zmiany zmniejszające sukcesę Węgrów, a tem samem będzie musiał obecne ustawy wyczołgać i zastąpić je nowymi. Rzecz jasna, że wobec takiego przewidywania szkoda zajmować się teraz projektami, które w tej formie nie mają pewności utrzymania się pod rządami nowego ministra.

O takie „drobnostki” nie dba jednak rząd węgierski, który zasłania się tem, że o dymisji ministra wojny piszą dotąd tylko gazety, które nie mogą mieć pretensyj do uważania się za autorytatywne źródła. Mimo to i wiadomość o dymisji i powody jej przez gazety podane są prawdziwe. Generał Schönaich idzie, bo sfery, które w przyszłości będą rządziły państwem, uważała, że za mało żądał na armię pieniędzy, za mało dostarczył okrętów, rekrutów i armat. Nie przyznali mu nawet okoliczności łagodzącej, że potrafił zrobić taką „reformę” wojskową, która za przyrzeczenie dwuletniej służby każdemu sobie dać o przeszło 50.000 rekrutów i setkę milionów więcej. To wszystko w połaczeniu z 312 milionami na flotę i 200 milionami na armię jest w oczach tych panów „nędznym okrucieństwem”, a karą za niedość — ich zdaniem — dokładne spłądowanie kieszeni ludności jest dymisja Schönaicha.

W polaczeniu z tą dymisją rozpoczyna się pogłoski o dymisji szefa sztabu generalnego Conrada von Hötzendorfa. Ten generał, którego następcą tronu wyniósł na kierownicze stanowisko jako „geniusza” wojskowego, nie złożył dotąd żadnych dowodów swego specjalnego uzdolnienia, ale hojnym — z cudzej kieszeni — okazał się w odwrotnym stosunku do swych czynów. Jak z rewelacji

ministra na publicznem posiedzeniu delegacji dowiedziano się, był właśnie szef sztabu autorem projektu o zażądanie 550 milionów na armię, a ponieważ Schönaich zażądał „tylko” 200 milionów, stąd gniew, niełaska i dymisja.

Wobec tego stanu rzeczy pogłoska o dymisji Hötzendorfa wydaje się nieprawdopodobną. Z jakiej racji miałby ustąpić człowiek, który z nawiązką spełnia intencje Belwederu, który bez względu na położenie finansowe państwa i ludności żąda coraz większych sum w myśl starej zasady generałów austriackich, że „gotowości armii do boju” musi być okupiona choćby ofiarami z ostatniego grosza? Przecież kancelarya wojskowa następcy tronu nie na to chyba wymusiła dymisję Schönaicha, aby razem z nim poświęcić swego męża zaufania, organizatora przyszłych zwycięstw! Co innego wciągnąć się w prerogatywy ciała ustawodawczego i bez ich wiedzy a może i wbrew ich woli usunąć ministra, który „za mało” wymusza, a co innego usunąć szefa sztabu, który nie ogląda się na nic, byle tylko zaopatrzyć „wielkie mocarstwo” w blask bijący z tysięcy armat i karabinów.

Po austriackiej delegacji nikt nie spodziewa się, aby stanęła w obronie pogwałconego ducha konstytucji, ale parlament ludowy Austrii sprawy tej płazem niepuści.

Międzynarodówka zawodowa.

Budapeszt, 10 sierpnia.

Dziś rozpoczęła się tu międzynarodowa konferencja sekretarzy centralnych komisji związków zawodowych przy udziale sekretarzy ze wszystkich prawie krajów Europy i Ameryki Północnej. Konferencja potrwa do soboty.

W sekretaryacie międzynarodowym reprezentowane są następujące kraje: Anglia, Francja, Holandia, Belgia, Dania, Szwecja, Norwegia, Finlandia, Niemcy, Austria, Węgry, Kroatya, Bośnia, Bułgaria, Rumunia, Szwajcarya, Włochy, Hiszpania i Stany Zjednoczone Ameryki Północnej.

Międzynarodowy sekretaryat na żądanie centrali francuskiej wywołał prawie we wszy-

TRISTAN BERNARD.

GOŚĆ ZAPROSZONY.

Spotkałem się w domu wspólnych znajomych z Arturem Arturem. Rozmawialiśmy o sportach. Oczarował mnie ten czterdziestoletni zapaleniec, rozprawiający z zamiłowaniem o automobilach, konnej jeździe, tennisie, fechtunku i bilardzie.

— Jakto, panie Arture, więc pan uważasz bilard za sport?

— Czy uważasz bilard za sport? Ależ to jeden z najpiękniejszych, najszlachetniejszych sportów!

Zaprosiłem Arturęla na dwa dni na wieś, do bardzo ładnie urządzonej willi, którą niedawno nabyłem. Arturel przyjął zaproszenie i ujrzałem go u siebie pierwszego lipca, to jest w tydzień zaledwie po moim przybyciu.

— Ach, jak pan dobrze zrobił! Zostanie pan z nami w tydzień, nieprawdaż?

— Choćby ze dwa! — odpowiedział z najlepszym humorem.

Miałem jakąś niewielką robotę do ukończenia. To też poprosiłem Arturęla, żeby się tymczasem przeszedł po ogrodzie i czekał na mnie. Za pół godziny będę mu służył.

— Możeby tak spróbować tenisa? — spytałem.

— Tenisa? I owszem!

— Za dwadzieścia minut będę na pańskie usługi.

W dwadzieścia minut później zastałem go na tennisie. Zdjął poprostu żakiet i kamizelkę. Buty z obcasami zatrzymał i biegł z ożywieniem po moim placu z ubitej ziemi, którego urządzenie kosztowało mnie dwa tysiące franków.

Nie śmiałem robić mu uwag. Myślałem, że może nie zabrał ze sobą tenisowego obuwia, a że sam nie posiadałem drugiej

pary, więc nie mogłem mu pożyczyć. Zagrałem z nim synglę, którą mi zaproponował. Odstąpiłem mu lepsze miejsce, ażeby mu nie przyszło na myśl zmieniać strony; sądziłem, że tym sposobem szkoda da się ograniczyć do jednej połowy placu. On jednak obstawał przy tem, by zmieniać stronę co trzy gry, wedle ogólnie przyjętej reguły.

Roztargniony i nie myśląc o grze dałem się pobić, ale dokuczyło mi to, że tryumfował zarozumiale. Zaprowadziłem go tedy czempredzej na partyjkę bilardu, licząc, że będę miał rewanz; jakoż od pierwszych posunięć poznałem, że bardzo mierny gracz z niego... — Ale ponieważ zależało mu na tem, żeby się przedemną popisać, więc zaczął ryzykować jakieś mistrzowskie coups. Spróbował jakieś nadzwyczajnej sztuczki i rezultatem była — dziura w suknie...

Tu muszę dodać, że zaledwie tydzień temu stare, zużyte pokrycia zastąpiłem tem pięknem nowem sukniem, zarówno o pięknym zielonym odcieniu, jak w doskonałym gatunku.

— Pierwszy raz mi się to zdarza — rzucił od niechcenia.

W tej chwili odwołano mnie, gdyż jeden z farmerów miał do mnie interes. Wiedziałem, że ta rozmowa potrwa czas jakiś. Przeprosiłem tedy pana Arturęla.

Podczas rozmowy z interesantem posłyszałem nagle straszliwy szcęk broni w sali fechtunkowej, tuż nad moim gabinetem.

— Cóż to tam za rwetes? — zapytałem ogrodnika, który pracował pod oknem.

— To ten pan fechtuje się z lokajem.

Po pewnej chwili hałas ucichł. Ujrzałem Arturęla spacerującego po ogrodzie.

— Już walka skończona?

— Z konieczności — odpowiedział. — Połamałem wszystkie pańskie pałasze... Ach! bo ja tego ramię — dodał. — Szkoda, że pan nie ma więcej pałaszy. Pokazałbym panu!

Czas już było iść na śniadanie. Mój in-

teres z dzierżawcą okazał się bardziej skomplikowanym, niż zrazu przypuszczałem. Musiałem po południu wybrać się koniecznie na fermę. Jako gospodarz, tłómaczyłem się tedy przed Arturem.

— Niech pan jedzie, ale niechże pan jedzie — rzekł. — Już ja sobie potrafię znaleźć rozrywkę!

I dorzucił jeszcze:

— Bądź pan spokojny!

Ba! Czyż ja mogłem być tak bardzo spokojnym? Pojechałem na fermę moim powozikiem automobilowym i zająłem się interesami, spiesząc się o ile możliwości. Trzeba było spisać inwentarz, roboty około różnych restauracji poobieczać z murażem i z architektem. Dopiero około godziny czwartej mogłem powrócić do domu. Nagle z głębi mego auto dostrzegam na widnokręgu konia, którego człowiek idący pieszo prowadzi za uzdę. Idą bardzo powoli. W miarę, jak się przybliżali, zaczynał mnie ogarniać niepokój. Na odległość dwustu kroków rozwały się wątpliwości. To Zeus, mój pełnej krwi arabczyk, ciągniony za uzdę przez pana Arturęla!

Zeus stawiał nogi z trudnością. Monsieur Arturel zapyłony był, pokryty kurzem.

— Trochę sobie otarł kolana! — krzyczał w moją stronę — ale dać okład z wody gulardowej, a nie będzie śladu. Zdanie nogi trochę sforsowane. Tusze, zimne tusze i tylko tusze... Ze mnie bo kawał weterynarza, już ja ludziom pańskim dam odpowiednie wskazówki!

Zatrzymałem mój powozik i wysiadłem wraz z mechanikiem, ażeby zbadać konia. Kazałem go mechanikowi odprowadzić do pałacu, poczem zwróciłem się do Arturęla, chcąc mu powiedzieć, że powrócimy automobilem.

Ale on się już usadowił na koźle, przy kierownicy.

— Bo widzi pan — rzekł — niema, jak

automobil. Oczywiście wolałbym zastać u pana wielką maszynę. Ale ten mały sprzęcik śliczny jest swoją drogą. Musiałeś pan za to zapłacić z jakie sześć tysięcy?

— Ośm tysięcy pięćset.

Umiał powozić, ale chodziło mu przede wszystkim o to, by powozić z maestryą. Dojechałszy do bramy, wykonał jakiś zadziwiający zwrot i utknął na jednym ze słupów bramy.

Gwałtowność uderzenia wyrzuciła mnie na ziemię. Rozciąłem sobie porządnie czoło. Podniosłem się mimo to i obejrzałem szkodę. Arturel siedział na koźle zdrów i cały. Ale radiator był strzaskany i jedna latarnia rozbita w drobne kawałki.

Arturel obejrzał moją ranę.

— To tylko powierzchowne! — orzekł z zadowoleniem. — To tylko powierzchowne!

Przeprosiłem go jednak i położyłem się do łóżka. Nie upłynął jeszcze kwadrans, a otwarły się drzwi i do mego pokoju wpadł Arturel, ubrany jak do podróży.

— Bo widzi pan, drogi panie, powiem panu szczerze. Pan prędko przyjdzie do siebie, mam nadzieję, ale widziałem, że pański plac tenisowy pełen jest nierówności. Bilard pański i pańskie auto pójdą do naprawy. Koń nie da się użyć. Pałaszów i rapierów już pan nie ma. W tych warunkach życie dla takiego sportowca, jak ja, byłoby nie do zniesienia. Byłbym tu jak duch, co pokutuje za karę, zaważałbym panu tylko... Ach, zapomniałem — dorzucił. — Żeby mieć co do czytania w wagonie, biorę książkę, którą znalazłem w pańskiej bibliotece...

I spostrzegłem nazajutrz, że zabrał mi tomik, oprawny w safianową skórę, z herbem i „ex libris” sławnego bibliofila, unikat, najpiękniejszy i najcenniejszy egzemplarz „Manon Lescaut”...

stkich krajach akcyę w sprawie niewinnie zasądzonych na śmierć we Francji sekretarza zawodowego Duranda, która doprowadziła wprawdzie do zniesienia wyroku i wznowienia procesu, jednak wyrok i więzienie zupełnie złamały Duranda.

Liczba członków wzrosła z 5,772.000 na 6,033.500, suma wkładek z 8649 marek na 9057. Mimo panującego w wielu krajach kryzysu gospodarczego, udało się centralom krajowym powiększyć stan członków. Tylko 4 kraje wykazują z powodu trwałego kryzysu lub ciężkich walk ekonomicznych, lub wreszcie z powodu sporów narodowościowych (Austria) ubytek członków.

Na wezwanie centrali krajowych w Hiszpanii, Belgii i Serbii wysłano zasiłki dla górników w Bilbao, dla robotników w fabrykach papieru w Tournhout i krawieckich w Serbii.

Prócz sprawozdania sekretaryatu na porządku dziennym konferencji znajdują się następujące sprawy: stosunek ruchu zawodowego do socjalistycznego, emigracja robotników do Ameryki, separatyzm w Austrii i sprawa zakazu nocnej pracy i chałupnictwa.

Sprawę stosunku ruchu zawodowego do socjalistycznego wysunęła francuska konfederacja pracy (Confédération générale du travail), która, stojąc na stanowisku ultra apolitycznym, domaga się najdalej idącego rozdziału między ruchem zawodowym a socjalistycznym.

Na podobnym stanowisku stoi Compers, reprezentant związków zawodowych Ameryki Północnej.

Na wniosek związków zawodowych w Ameryce konferencja zajmować się będzie sprawą emigracji do Ameryki, która nieraz w czasie strajków i kryzysów przyczynia się do obniżki płac. Przy tej sposobności omawiana będzie sprawa legitymacji dla obcych robotników w rolnych w Prusach.

Również sprawą separatyzmu czeskiego w Austrii zajmie się konferencja; zarówno bowiem względnie zasadnicze, jak i kwestie praktyczne domagają się omówienia tej sprawy.

Szwedzka centrala zawodowa postawiła wniosek za zniesieniem pracy nocnej w tych gałęziach przemysłu, gdzie ona nie jest konieczną.

Wreszcie centrala holenderska domaga się założenia komitetów krajowych w sprawie zwalczania chałupnictwa.

Konferencja ma więc liczny i bogaty materiał do obrad i niezawodnie chlubnie się ze swego zadania wywiąże.

List z Belgii.

Bruksela, 10 sierpnia.

Szalone upały strasznie dają się we znaki tutejszym mieszkańcom. Codziennie prawie można czytać o kilku wypadkach na skutek gorąca. Dziś temperatura dochodziła do 37° Celjusza. Wobec niemożliwego gorąca w wielu fabrykach i zakładach przemysłowych robotnicy pracują wczesnym rankiem i wieczorem. W godzinach przed i popołudniowych udają się na spoczynek.

Dalekie odgłosy zajęć w Marokko i tu odbiły się głuchym echem. Po berlińskim i paryskim wiecu odbyły się tutaj zebrania syn dykatów i związków zawodowych, na których uchwalono — w razie wojny europejskiej — reagować zapomocą najskuteczniejszych środków: powszechnego strajku i powstania. Czy uchwały powyższe nie są tylko naszym frazezem — pokaże przyszłość.

Najdotkliwiej odczuwają śmiertelne gorąco... żołnierze belgijscy. Na granicy belgijsko-niemieckiej armia niemiecka odbywa duże manewry. Belgijscy żołnierze zostali też skosy gnowane u granic dla odbicia przypuszczonego wroga. Konsygnacja ta wymagała wielu forsownych marszów dla pewnej części wojska — zbyt odległej od miejsca manewrów. Jedna kompania straciła podczas kilku godzin marszu 39 ludzi wskutek porażenia słonecznego. Naczelnik korpusu skazał oficera dowodzącego kompanią na 10 dni aresztu za wykroczenie przeciwko rozkazowi, który zabrania odbywać marsze podczas upalnych godzin. „Dobry przykład i godny naśladowania” — pisze w tej sprawie dziennik socjalistyczny „Peuple”.

Projekt ustawy szkolnej, ułożony przez ministra Schollaerta, klerykała, a zmierzający do oddania nauczania dziatwy w ręce klasztorów — wywołał w całym kraju olbrzymi wybuch oburzenia. Lud przyjął odrazu obronną postawę względem rządu. Oburzenie rosło z każdym dniem, z całego kraju dochodziły liczne protesty, a poseł Vandervelde zgłosił w parlamencie przysięgę, że minister Schollaert dojdzie do urzeczywistnienia swego projektu po trupach socjalistów. Sytuacja stała się krytyczna. Taktowny Albert — król belgijski — widząc postawę ludu, bez wahań przyjął dymisy ministra. Klerykali sami zadali sobie cios śmiertelny.

Pod hasłem: Precz z klasztorami! i Precz z projektem szkolnym! odbędzie się 15 sierpnia w Brukseli potężna manifestacja zjednoczonych sił socjalistów i liberałów. Liczba manifestantów, którzy zgłosili się przybyć z różnych miast Belgii sięgała w zeszłym tygodniu do 200 000. Przeciwno projektowi szkolnemu i za powszechnym głosowaniem — to jest platforma, na której połączyli się dla wspólnej walki tutejsi liberali i socjaliści. Istnieją w rzeczywistości pewne różnice, dotyczące określenia wieku wyborców. Socjaliści są za 21 rokiem, liberali za 25; różnice te nie są tak ważne, aby mogły zaważyć na powodzeniu wspólnej akcji. Jeszcze raz lud belgijski pokazuje światu, że jego hasło „Union fait la force” (w jedności siła) nie jest pustym dźwiękiem.

O całym przebiegu manifestacji czytelnicy „Naprzodu” dowiedzą się z drugiego listu.

Ruch strajkowy ciągle wybucha w najrozmaitszych miastach belgijskich. Wczoraj zastrajkowali pracownicy doków portowych w Bruges. W centralnem zagłębiu też rozpoczęło się dwa duże strajki. Przyczyna, nieludzkie traktowanie robotników przez inżynierów. Strajkujący wymagają, żeby ich traktowano po ludzku, nie zaś „jak konie kopalniane”. „Nasi robotnicy nie dojrzały dla niewoli” — mówi „Peuple” — „Mają oni dość męstwa i energii, żeby powstać przeciwko zbirom, którzy działają na korzyść wampirów, ssących krew ludu pracującego!”

Przypomniły mi się nasze stosunki.

Edmund Nowolski.

Przegląd polityczny.

Sejm węgierski przeciw przesileniu w ministerstwie wojny. Na wczorajszym posiedzeniu sejmu węgierskiego poseł Giorffy (z partii Kossutha) zapowiedział, że dzisiaj wnieśli interpelację w sprawie pogłosek o dymisji ministra wojny barona Schönaicha. Po kilku imiennych głosowaniach toczyła się w dalszym ciągu dyskusja nad przedłożeniami wojskowymi. Przemawiał poseł Forster (z partii Kossutha). Obrady nad tą sprawą przerwano i prezydent zaproponował, aby następne posiedzenie odbyć dzisiaj.

W sprawie tej zabrał głos hr. Bathyany, zamierzając postawić wniosek odmienny. Podniósł on, że zarówno budapeszteńska jak i wiedeńska prasa, i to nie tylko dzienniki opozycyjne, ale także i stojące blisko rządu doniosły, że minister wojny bar. Schönaich podał się do dymisji, czy też, że dymisja ma niebawem nastąpić. Chodzi tu o przesilenie ministerialne, które nie pozostaje w związku ze stanem zdrowia ministra wojny, ale — jak dzienniki doniosły — dymisję należy odnieść do konfliktu między ministrem wojny a szefem sztabu generalnego. W ten konflikt wciągnięto także osobę szefa kancelarii wojskowej następcy tronu. Z tego powodu pewne dzienniki zaatakowały także osobę następcy tronu. Chodzi więc o poważne przesilenie. Sytuację utrudnia jeszcze to, że obecnie w węgierskim parlamencie toczy się walka o przedłożenia wojskowe. Jest wprawdzie słusznym, że w myśl ustaw ugodowych rząd węgierski broni przedłożeń wojskowych w węgierskim parlamencie, jednak należy poruszyć kwestję, czy obecna chwila jest stosowna do obrad nad przedłożeniami wojskowymi, gdyż rząd węgierski, idąc solidarnie z zarządzeniem armii musi wiedzieć, kto będzie następcą ministra wojny. (Niepokój na prawicy).

Prezydent przerwał mowcy, prosząc,

aby się ograniczył do postawienia wniosku. (Sprzeciw na lewicy).

Hr. Bathyany oświadczył, że musi to wszystko przytoczyć dla uzasadnienia swego wniosku. Musi zapytać, czy osoba następcy ministra wojny wybraną została za zgodą rządu węgierskiego i czy nowy minister wojny solidaryzuje się z przedłożeniami, stojącymi na porządku dziennym obrad sejmu węgierskiego. Rząd węgierski musi wiedzieć, czy nowy minister wojny nie zechce poczynić jakichkolwiek zmian w przedłożeniach. Mowca proponuje, aby obrady nad przedłożeniami wojskowymi odroczyć aż do załatwienia przesilenia.

Prezydent ministrów hr. K. H. u. e. n. oświadczył: Hr. Bathyany poruszył szereg doniesień dzienników dla uzasadnienia swego wniosku. Pomimo całego szacunku dla prasy, nie mogę uważać doniesień dzienników za fakty poparte aktami. Gdyby nawet tak było, jak mowca poprzedni twierdził, to przedewszystkiem w parlamencie węgierskim za węgierski projekt ustawy odpowiedzialnym jest rząd węgierski. (Oklaski i brawa na prawicy).

Wniosek prezydenta Izby przyjęto znaczną większością.

Podziemna Polska.

W tajnej drukarni, wśród niesłychanych ofiar i niebezpieczeństw wychodzi od 17 lat bratnie nasze pismo „Robotnik”, organ P. P. S. zaboru rosyjskiego.

Kto uprzątomni sobie, jak trudno zorganizować tajną drukarnię, utrzymać ją i ustrzedz przed oczyma carskich stupajków i ich szpiegów, jakiego poświęcenia wymaga od towarzyszy praca i przebywanie w tajnej drukarni — ten z podziwem patrzeć będzie na ogrom dzieła, jakie mieści się w 250 numerach „Robotnika”, wydanych w ciągu tych lat 17. To też towarzysze w Europie pospieszili z serdecznymi życzeniami „Robotnikowi” z okazji wydania Nru 250.

W wydanym świeżo numerze 251 ogłasza „Robotnik” listy: tow. Kamila Huysmansa, sekretarza Międzynarodowego Biura Socjalistycznego w Brukseli i posła do parlamentu belgijskiego; tow. Hjalmar Brautunga, wodza szwedzkiej socjalnej demokracji, redaktora dziennika „Socialdemokraten” w Sztokholmie i posła do szwedzkiego parlamentu; zagranicznej delegacji centralnego komitetu partii rosyjskich socjalistów-rewolucjonistów; trzech wybitnych członków tejże partii: Marka Natansona, E. Rubanowicza i Wiktora Czernowa; towarzyszy ormiańskich.

Z listów tych, składających hołd bohaterstwu podziemnej Polski, przytoczymy tu niektóre:

Biuro socjalistyczne międzynarodowe.

Bruksela, 1 kwietnia 1911.

Drogi Obywatelu!

Otrzymałem Wasz list z 24 marca i spieszę złożyć Wam życzenia z powodu opublikowania Waszego 250 go numeru. Bądźcie przekonani, że wszyscy towarzysze, żyjący pod panowaniem wolnych konstytucyj, oceniają wysoko wysiłki, które musieliście rozwinąć dla zapewnienia ciągłości publikacji potajemnej Waszego organu. Dokazaliście sztu ki, z której możecie być dumni.

Przychodzą mi na myśl w tej chwili wszyscy ci, którzy w Polsce musieli poświęcić swe życie, by nie dozwolili upaść dumnie wzniesionemu czerwonemu sztandarowi proletariatu i przypominać sobie słowa Teodora de Bèze do króla Nawarry:

„Pomnij, że nasze idee są kowadłem, które zniszczy wiele młotów!”

Camille Huysmans.

Sztokholm, 4 kwietnia 1911.

Drogi Obywatelu Wroński!

Ze szczerem podziwem przyjmuję wszystkie towarzysze krajów bardziej wolnych fakt, że Wasz „Robotnik” będzie mógł ogłosić swój 250 ty numer. Jaki zasób energii i odwagi, jaka zaciętość w walce tak nierównej, jaka moc przeciw ciosom bolesnym, które tak często dziesiątkowały szeregi Waszych sławnych bojowników! Podczas gdy u nas ruch robotniczy socjalistyczny zdaje się być niekiedy niemal zbyt łatwo uznawany przez rządzących, jako dążność nieunikniona, a nawet słuszną mas robotniczych — przedewszystkiem raj na przykład pochowano jednego z naszych towarzyszy, Ernesta Blomberga, naszego pierwszego senatora robotnika, prezydenta fede-

racy metalowców w Szwecji, w otoczeniu czerwonych sztandarów i z mowami socjalistycznymi, lecz w obecności prezydentów Izby i Senatu, dwóch byłych prezydentów Rady etc. — to u Was niecała tyrania carska musi wytwarzać nieprzejednane przywiązanie do sprawy socjalistycznej, musi rodzić u Waszych bojowników niezwykłą zaciętość męczenników chrześcijańskich przeciw państwu rzymskiemu, lub męczenników heretyckich przeciw kościołowi wieków średnich.

I w walce Waszej macie, dzięki markowskiemu pojmowaniu sił kierujących ewolucją ludzkości, pewność, że mimo wszystko wpływ proletariatu rośnie, ciągle się zwiększa, podczas gdy podstępny olbrzymi maszynny rząd ciemiejących coraz bardziej kruszeją. Pozwólcie, drogi obywatelu Wroński, że złożę gorące życzenia, w imieniu wszystkich socjalistów szwedzkich, Waszej dzielnej P. P. S. i Waszemu piśmie „Robotnik”, rzecznikowi jej idei, jej walki i jej poświęcenia. Byłbym szczęśliwy, gdybym żył dość długo, by widzieć wreszcie stanowcze zwycięstwo Rewolucji w Europie wschodniej, wyzwolenie socjalne i narodowe tej wielkiej części świata, zwycięstwo, które równocześnie zdejmię z narodów Zachodu większość brzemienia militarizmu i wydzwoni zapewne pobudkę do ostatecznego tryumfu socjalizmu w Europie.

Oddany Wam

Hjalmar Branting

deputowany, dyrektor „Socialdemokraten”.

Droży Towarzysze!

Macie zupełną słusność, obchodząc jubileusz, rzeczywiste rzadki w rocznikach życia socjalistycznego i rewolucyjnego krajów, rządzonych despotycznie.

Pierwszy numer „Robotnika” ukazał się w epoce, gdy tyrania carska szalała z całą swą siłą i drapieżnością, spotykając na swej drodze jedynie bezsilne rozbitki dawnych rosyjskich organizacji rewolucyjnych.

Na przekór tym trudnym warunkom, na przekór zażartemu prześladowaniu ze strony hordy policyjnej, organ centralny P. P. S. mógł prowadzić dalej swe podziemne życie; wzrósł on wraz ze swą partią, żył jej życiem burzliwym, jej dramatycznymi przejściami; rozchodził się coraz bardziej w środowiskach intelektualnych i robotniczych i zdobył sobie w dni dzisiejsze urok niezrównany, który zarazem jest silną rękojmią jego dalszego rozwoju i ostatecznego tryumfu.

Towarzysze! Wasza radość jest naszą. My, którzyśmy ulegli wraz z narodem polskim temu samemu losowi, wpadłszy w szpony trzech krwiożerczych despotizmów, zawsze my z niecierpliwością i podziwem śledziliśmy Wasze walki. Śledzimy je jeszcze dzisiaj z wyżywną Armenii tureckiej, wyzwolonej obecnie z jarzma Abdul Hamida, z Armenii perskiej, również wolnej, konstytucyjnej, z Kaukazu, jeszcze ujarzmionego i krwawiącego jak Polska — śledzimy Wasze walki, życząc gorąco dnia, w którym na ruinach despotyzmu azyatyckiego powstanie Republika Socjalna Polska.

W tym dniu bratać się będą wszystkie ludy państwa i obchodzić będą wielkie święto Pracy, Wolności i Pokoju.

Obyśmy mogli zjednoczyć nasze siły, siły rewolucyjne i socjalistyczne państwa całego, aby przyspieszyć jutrzeńskie tego dnia chwale! Przyjmijcie życzenia i pozdrowienia od wszystkich naszych towarzyszy.

M. Varandian

w imieniu „Droszak”, organu centralnego armeńskiej partii „Dasnakutjun”.

I „Naprzód” łączący do tego hołdu swoje serdeczne życzenia bratniemu organowi partyjnemu podziemnej Polski.

Zjazd rapperswillski.

Telegramy z 12 sierpnia.

Rapperswil. Równocześnie obradowały: w sali muzealnej komisja zajmująca się zbadaniem zarzutów, zaś w sali hotelu Rada muzealna.

P. Karczewski cofnął swoją zapowiedź wniesienia skargi o obrazę czci przed sądy szwajcarskie i zgłosił się do przesłuchania. Usprawiedliwiał on swoje postępowanie w sprawie sprzedaży dubletów p. Sokolnickiemu.

Komisja znalazła w jednej z zakwestyionowanych skrzyń dubletów, sprzedanych p. Sokolnickiemu, cenny unikat: „Kronikę” Strykowskiego z r. 1562. W bibliotece w Królewcu znajduje się „Kronika”

NOWOŚĆ!

Dla wygody P. T. Publiczności KASA otwarta cały dzień od godziny 8-jej rano do 7-aj wieczór bez przerwy.

NOWOŚĆ!

CENTRALNY BANK

CZEKICH KAS OSZCZĘDNOŚCI

Filia w Krakowie.

Wkładki oszczędności około koron 115,000.000.—

WADYA I KAUCYE

Podatek rentowy opłaca bank z własnych funduszy.

WKŁADKI na rach. bieżący i kasańce do 4 1/2 %

WSZELKIE TRANSAKCJE BANKOWE W RAMACH STATUTU.

ÚSTŘEDNÍ BANKA

ČESKÝCH SPORITELN

Wchód od ul. św. Jana 1.

Józefa Wekslera

we Lwowie Sykietka 2, tel. 1580 w Krakowie Floryńska 25 i Grodzka 71, tel. 1241

Przekazy, akredytywy, inkasa na wszystkie miejsca krajowe, zagraniczne i zamorskie. Kupno i sprzedaż obcych walut, monet i wszelkich papierów wartościowych.

Najtańsze przekazywanie pieniędzy do Ameryki za pośrednictwem własnych banków: Bank of Europe, Nowy York, Bohemia, akcyjny bank w Pradze.

Opera w domu!

Jedyną rozrywką w lesie na wsi i drogowkach jest oryginalny Gramofon

„Marka” „Aniołek piszący”, grający zupełnie bez szmeru i naturalnie, który uzyskał umiennie pierwszorzęd. muzyków świata.

Największy skład na Galicję i Bukowinę

we Lwowie Sykietka 2, tel. 1580 w Krakowie Floryńska 25 i Grodzka 71, tel. 1241

poleca ogromny zapas płyt i wielki wybór najnowszych oper, operetek polskich, ruskich i żydowskich, oraz zdjęcia tylko pierwszorzędnych artystycznych :: Ulgi w spłatach ratalnych! Gramofon koncertowy z 5 płytami t.j. 10 spłat kosztuje 50 zł. Jeneralne zastępowo: Tow. Akc. Gramofonów w Londynie. Wszelkie płyty, gramofony, „Aniołek piszący”, lic. 8-9. Gwarantujemy siłę głosu i opłatalność 40,000 płyt na składzie.

Strykowski z r. 1840 wydania warszawskiego. W innych skrzyniach znaleziono przeszło 100 cennych druków emigracyjnych. Znajdujących się jeszcze w Muzeum 5 skrzyń, zakupionych przez p. Sokolnickiego, postanowiono nie wydać.

Rada muzealna przyjęła wniosek komisy finansowej co do udzielenia absolutoryum i co do budżetu, zamkniętego deficytem 5635 fr.

W następnym roku mają się odbyć obrady nad projektem zmiany statutu i regulaminu. Dalej postanowiono wybrać komisy fachową, która w roku przyszłym przedłoży Radzie muzealnej wnioski co do zmiany w urzędzeniu i kierownictwie Muzeum.

Rapperswil. Komisyja, zajmująca się badaniem zarzutów, pracowała przez całą noc i ogłosi dzisiaj po południu sprawozdanie. Słychać, że komisyja uzna znaczną część zarzutów za drobniagowe, inne zaś za nieprawdziwe. Natomiast uzna komisyja, że część zarzutów przeciw administracji była uzasadniona. Oprócz tego potępi komisyja sprzedaż dubletów, głównie ryczałtową ich sprzedaż, która przyniosła szkodę muzeum. Dmowski zrezygnował listownie ze stanowiska członka rady muzealnej twierdząc, że atakowano muzeum z tego powodu, iż w radzie muzealnej zasiadają narodowi demokraci. W miejsce Dmowskiego ma być wybrany Czołowski.

FESTYN LUDOWY

odbędzie się w niedzielę 13 sierpnia 1911 r.
w Parku Jordana.

Początek o godzinie 2 po południu.

Wstęp 40 h, dzieci powyżej 10 lat płać 20 h.

Muzyka wojskowa. — Bufet na miejscu. — Program festyna nader urozmaicony. — Tańce. — Zabawy towarzyskie.

KRONIKA.

Kraków, 12 sierpnia.

Który święty lepszy: Józef czy Baltazar? Zdarzył się niedawno w Biskupicach obok Wieliczki ciekawy wypadek, który może posłużyć jako jeden z dowodów, jak nasi księża igrają tem, co ludziom jako świętości przedstawiają.

Jeden z tamtejszych robotników udał się do kościoła ze swym synem celem ochrzczania go. Chrzest wyszedł ks. Żaba i pyta ojca, jakie tenże chce dać imię synowi. Ojciec odpowiada:

— Józef.

— Co? — obruszył się księżulek — Józef? Józefem nazywa się dzieci porządnego rodziców, a nie takich, którzy księdza w „Na przodzie” i „Prawie Ludu” opisują. Ja nazwę twojego syna Baltazarem.

Naprawdę spraszał się chłopina, ksiądz koniecznie chciał na swoim postawić i dopiero na prośby kuma, dość porządnego — w oczach księdza — parafianina, przyrzekł ksiądz małego nazwać Józefem.

Odbił się chrzest i rodzina zadowolona nazywała chłopca Józiem. Tymczasem przed kilkoma dniami przychodzi do rodziców chłopca wezwanie w sprawie szczepienia ospy „Baltazarowi T...”. Rozpacz oświadczyła rodzicom, którzy natychmiast udali się do miasta i odpowiednio poczynili kroki celem zmiany imienia synowi.

— Kiedy mi jegomość dziecko opaskudził, to niech mi go teraz odpaskudzi! — woła ojciec Baltazara, czekając, czy ks. biskup i ten kawał puści płazem ks. Żabie.

Takimi szykanami klerykali sami podkopują religię. Wszak uczyć chłopca od małego, że chrzest jest sakramentem świętym, a potem ten sam, z którego ust podobne nauki wychodzą — pozwala sobie na takie nadużywanie sakramentu do psikusów.

Nowiny krakowskie.

150 K miesięcznie za dwa pokoje z kuchnią, oto rekord, jaki wykazuje świeżo wybudowana kamienica przy ulicy Karmelickiej. — Lichwa kamieniczników święci prawdziwe tryumfy.

Jeszcze o zniżkach kolejowych. Mamy przed sobą list robotnika z Glinika Maryampolskiego, który podawał się wraz z żoną o zniżkę, jednak bezskutecznie. Zarówno gmina, jak i starostwo podanie zaopatrzyły stwierdzeniem ubóstwa. Rzecz ciekawa, że ów robotnik po odrzuceniu podania przez dyrekcję, wniósł podanie do samego dyrektora, ale i to podanie pozostało bez skutku, mimo, że taką radę dał wyborcom gorlickim kandydat tamtejszy nadinspektor Starzewski, gdy go w sprawie zniżek interpelowano. Sprawa zniżek musi raz wreszcie być uregulowaną: albo zniżki formalnie znieść, gdy je faktycznie odnośnie do robotników zniesiono, albo wreszcie pouczyć odpowiednich referentów, że zniżki egzystują nie tylko dla ciferów i ich żon, lecz przedewszystkiem dla ludzi niezaможnych. Kolej zresztą na tem nie nie traci, gdyż człowiek niezamożny w razie odmowy zniżki wogóle rezygnuje z podróży koleją.

Urząd pocztowy przy ul. Brackiej mieści się w lokalu zupełnie nieodpowiednim. Jest to lokal nader ciasny, nie mogący pomieścić licznych interesantów oraz wilgotny, co odbija się na zdrowiu urzędników. Czynniki kompetentne powinny postarać się o odpowiedniejszy lokal.

Na wystawę w Pałacu Sztuk Pięknych w Krakowie nadeszły obrazy p. Stanisława Fabijańskiego p. t. „Wazon i muszla” tudzież „Żółte kwiaty”.

W bieżącym tygodniu kupiono na wystawie obrazy: St. Fabijańskiego „Jasminy”, Stefana Filipkiewicza „Bouffe de neige”, Wojciecha Kosaka „Z okopów na Woli r. 1831” tudzież Henryka Uziembły „Droga do wsi”.

Wypadki. Koleją z Oświęcimia przywieziono dziś robotnika kolejowego, Franciszka Kozła, któremu wagon przytłoczył nogę.

Na ul. Floryańskiej najechał dziś wóz piekarski na Katarzynę Lesiak i ciężko ją potłukł.

— **Szkolnictwo przemysłowe.** W czasie od 11 września do 3 grudnia br. odbędzie się w Krakowie krajowy kurs zawodowy kroju i szycia bielizny męskiej, damskiej i dziecięcej, który prowadzić będzie specjalnie w tym kierunku we Wiedniu kształcona nauczycielka p. Alojza Fronczowa. Nauka udzielana będzie bezpłatnie. Na kurs zostanie przyjętych tylko 14 szwaczek bielizny, które ukończyły 18, a nie przekroczyły 40 lat wieku, przedewszystkiem zaś szwaczki przemysłowe, pracodawczynie, dalej szwaczki przodownice i krajczynie przemysłowych szwalni, wreszcie szwaczki robotnice przemysłowe. Nauka będzie udzielana w dniach powszednich od 8 rano do 2 po południu. Podania o przyjęcie na kurs, napisane własnoręcznie przez kandydatki, stylizowane do Wydziału krajowego we Lwowie, załączone przez przełożenie kandydatki i zaopatrzone: a) ostatnim świadectwem szkolnym; b) kartą przemysłową (u pracodawczyni), względnie świadectwem pracy lub książką robotniczą (u robotnicy) należy w nieprzekraczalnym terminie do dnia 27 sierpnia br. wnieść do Dyrekcji Instytutu popierania przemysłu i rękodzielstwa w Krakowie, Franciszkańska 4. Ubieganie kandydatki mogą otrzymać zasiłek: zamiejscowe po 2 kor., zaś te z Krakowa po 1 60 kor. dziennie, za każdy dzień nauki w wypadkach, w których wskutek uczęszczania na kurs, poniosłyby uszczerbek w zarobku. O udzielenie takiego zasiłku, należy prosić w powyższym wymienionym podaniu Wydział krajowy.

Wpisy do c. k. szkoły zawodowej przemysłu drzewnego w Zakopanem na oddziały rzeźby figuratywnej, snycerstwa ornamentального, stolarstwa meblowego i budowlanego, tokarstwa, ciesielstwa, tudzież na jednorooczny kurs majsterski dla stolarzy i tokarzy — odbędą się w dniach 1, 2 i 3 września. Kandydaci na jednorooczny kurs majsterski winni bezzwłocznie wnieść na ręce dyrekcji podania o udzielenie stypendy w i o przyjęcie. Na kursie majsterskim rozpocznie się nauka dnia 1 października.

— **Repertuar teatru w Parku krakowskim.**

W sobotę: Występy gościnne Artura Zawadzkiego i Maryi Jacobi-Zawadzkiej.

W niedzielę popoł.: „Obrona Częstochowy”. Wieczorem: Występy gościnne Artura Zawadzkiego i Maryi Jacobi-Zawadzkiej.

Nowiny lwowskie.

Tragiczna zabawa dzieci. Wczoraj w południe bawiła się gromadka dzieci na ulicy Snopkowskiej. W czasie zabawy nasypały do rowu niegasezonego wapna, na które zwały większą ilość ziemi, poczem zwały to wszystko obficie wodą. Naraz, wskutek działania wody, wapno zaczęło się gasić, a powstałe przez to gazy spowodowały wybuch, którego ofiarą padł 7 letni chłopczyk, Jan Lewaszkowski. Nagle wytrysnęło wapno wypaliło mu zupełnie oczy. Reszta dzieci oprócz strachu nie doznała poważniejszych obrażeń.

Złodzieje w roli agenta policyjnego. Dozorca zakładu kulparkowego, Grzegorz Gelmas, kupił wczoraj czarne ubranie u handlarzy na placu Krakowskim i wracał z nim ulicą Grodecką do domu. Nagle przystąpił

do niego jakiś mężczyzna i przedstawił się jako agent policyjny, oświadczył, że konfiskuje to ubranie, gdyż pochodzi ono z kradzieży. Zaproponował przy tem Gelmasowi, aby po wyjaśnieniu sprawy zgłosił się na policyję. Gelmas, nie przeczuwając nic złego, dał ubranie, a zgłosił się na policyję, do wiadomości tu, że padł ofiarą rafinowanego złodzieja.

Echa złodziejskiej strzelaniny. W ogrodzie botanicznym znaleziono onegdaj wieczorem w krzakach czarny gumowy płaszcz z firmą „Gabryel Stark”, parę amerykańskich kaloszy i 2 czarne męskie parasole. W jednym kaloszu leżała fiaska z winem, do połowy napełniona. Fiaska jest półlitrowa, bez etykiety — wino było prawdopodobnie kupione na miarę.

Pogrzeb zastrzelonego przez bandytów dozorcy domu Józefa Bieniasza odbył się w piątek o godz. 4 1/2 po południu w kostnicy instytutu anatomicznego przy ul. Piekarskiej na cmentarz Łyczakowski.

Stan zdrowia postrzelonego przez bandytów betoniarza, Mikołaja Oryszczaka, znacznie się polepszył. Operacji jeszcze nie przeprowadzono i kuli z głowy nie wyjęto, z powodu wielkiej spuchlizny miejsca postrzelonego. Według orzeczenia lekarzy, Oryszczak żyć będzie.

Z kraju.

O „zamach” na Feuersteina. Wczoraj o godzinie 2 po południu aresztował agent policyi drohobyckiej na jednej z ulic Lwowa 17-letniego Ignacego Neufelda, z zawodu piekarza, pod zarzutem, że on onegdaj dokonał w Drohobyczu „zamachu” na Feuersteina. Aresztowany stawiał zacięty opór, tak, że musiano wezwać kilku żołnierzy, którzy go z trudem zdołali dostawić do policyi. W policyi awanturował się dalej, zaczął nawet udawać wariata, jednak zimna krew komisarza wyprowadziła go wreszcie z poży. Oświadczył więc, że zeznania złoży dopiero w sądzie. Odstawiono go więc do aresztów sądu karnego.

W Drohobyczu wczoraj aresztowano niejakiego Borucha pod zarzutem, że on był sprawcą „zamachu” na Feuersteina. W mieście utrzymują się jednak uporczywe pogłoski, że „zamach” wcale nie było i że cały ten „zamach” był poprostu komedią, mającą na celu przywrócenie Feuersteinowi utraconego miru. Wiceprezes drohobyckiego kahału, Sternberg, który krytycznego dnia siedział z Feuersteinem, oświadczył w prywatnej rozmowie, że „zamach” wcale nie zaaważał i że „zamach” zrodził się w rozstrojonym mózgu Feuersteina.

Samobójstwo księdza. We środę rano 9 bm. odebrał sobie życie wystrzałem z rewolweru w pomieszkaniu swoim w Sidzinie koło Jordanowa wikary tamtejszy ks. Wojciech Bylicki. Powodem samobójstwa najprawdopodobniej rozstrój nerwowy. Przebywał on dłuższy czas w Ameryce, a wikarym w Sidzinie był przeszło rok. Podobno pozostawił listy; mieszkanie jednak zamknięto do przybycia komisy sądowej.

Pogrzeb odbył się we czwartek w Sidzinie, bez udziału kleru i bez pobożnej publiczności. Proboszcz tamtejszy wyjechał w dzień pogrzebu do Jordanowa i pochowano zwłoki nieopiekowane — co wywołało nawet oburzenie u niektórych owieczek.

Z Zakopanego piszą nam: Zapowiedziana uroczystość odsłonięcia tablicy pamiątkowej ku uczczeniu pamięci najdzielniejszego z przewodników tatrzańskich Klimka Bachledy, który zginął dnia 6 sierpnia 1910 r. na Małym Jaworowym, ratując członka lwowskiego Akademickiego klubu turystycznego Stan. Szulakiewicza, odbędzie się dnia 17 sierpnia w dołinie Jaworowej o godz. 3 po południu.

Lwowski Akademicki klub turystyczny, zapraszając szerokie koła naszego społeczeństwa do wzięcia udziału w uroczystości, a zarazem chcąc ułatwić wyjazd do Jaworowej, powiadamia, iż zadatkowane zgłoszenia na miejsce w powozach i furkach przyjmuje najpóźniej w przeddzień wyjazdu do godz. 12 w południe (Zakopane, Krupówki 51). Wyjazd nastąpi 17 b. m. o godz. 7 rano z podgumachu poczty w Zakopanem. Pozatem wyruszy na uroczystość zorganizowana przez klub pieszka wycieczka z pod pomnika Chałubińskiego dnia 17 b. m. o godz. 5 rano.

Tablica pamiątkowa została wykonana przez znanego artystę p. Wojciecha Brzęgo, który, nie szczędząc swej pracy, przyczynił się wielce, aby uczcić pamięć bohaterkiego prze-

wodnika. Początkowo zostanie wmurowana tablica gipsowa patynowana, która po zebraniu ze składek publicznych brakującej sumy zastąpiona będzie tablicą brązową. Uroczystość odsłonięcia odbędzie się bez względu na pogodę.

Ofiary burzy. Ze Skolego donoszą: We wtorek po południu szalała tu gwałtowna burza. Robotnicy pracujący w kamieniołomach wydziału krajowego, znajdujących się naprzeciw stacyi kolejowej, schronili się przed burzą pod wystający nad szkarpem wał kamienny, na wierzchu którego rosną jodły. Burza wyrwała jodłę, rosnącą na brzegu, a ta padła na robotników i jednego z nich zabiła na miejscu, drugi został pokaleczony i musiał się wstrzymać od pracy. Winę wypadku ponosi nie tyle burza, ile wydział krajowy, którego własnością są kamieniołomy, gdyż jodły, rosnące nad złomem, powinny być dawno wycięte, ponieważ każdej chwili grożą usunięciem. Nadto wydział krajowy powinien zbudować barak, w którym robotnicy mogliby się schronić przed deszczem, jeść obiad itp.

Ze świata.

Choroba papieża. Z Watykanu słychać, że stan papieża jest stale zadowalający i że nastąpiła ogólna poprawa. Wczoraj rano papież przechadzał się po pokoju bez obcej pomocy. O godzinie 7 zjawili się u pacjenta lekarze, prof. Petacci i prof. Marchiafava, z którymi rozmawiał do godziny 8. O godzinie 830 przybyli do niego siostra i siostrzenica i zabawiły do godziny 10.

O stanie zdrowia papieża donosi „Messaggero”: Prof. Petacci i prof. Marchiafava po onegdajszej wieczornej wizycie u papieża oświadczyli, że gorączka jeszcze nie ustąpiła i stwierdzili nadto znaczne ogólne osłabienie. Jednakże w stanie zdrowia papieża nie nastąpiło pogorszenie, któreby usprawiedliwiało jakiejkolwiek obawy. Obaj ordynujący lekarze pozostali dłuższy czas u papieża i rozmawiali z nim, oraz z jego siostrami, które zabawiły u papieża do godziny 10 przed południem. „Vita” twierdzi, że onegdaj wieczorem nastąpiło w stanie zdrowia papieża pogorszenie i że miał on atak osłabienia. Zastosowano iniekcję coffeinową, poczem oddech stał się równiejszy i regularniejszy, a papież zapadł w lekki sen. Noc przepędził papież spokojnie.

„Osservatore Romano” donosi, że ubiegłej nocy nastąpiło polepszenie w stanie zdrowia papieża.

„Corriere d'Italia” donosi, że papież za 10 dni będzie zupełnie zdrowy. Noc ubiegłą spędził dobrze i wcale nie wzywano do niego lekarzy. Lekarz Petacci oświadczył, że stan zdrowia papieża znacznie się polepszył. Papież cierpi jedynie na podagrę. Choroba przekroczyła już punkt krytyczny, jednakże potrwa jeszcze pewien czas, zanim papież powróci do zwykłych zajęć.

Z rosyjskich praktyk antyświatowych. Minister oświaty, przyprawiający o zagładę wyższe zakłady naukowe — to specjalność iście rosyjska.

Niedawno omawiano w prasie zupełne zdekompletowanie wyższych kursów lekarskich dla kobiet w Petersburgu — skutkiem rozporządzenia p. ministra Kasso, wydającego tysiące paraset słuchaczek za udział w strajku.

Legenda głosi o Attyli, iż mawiał, że trawa nie powinna rosnąć tam, gdzie koń jego przejdzie. Otóż dygnitarz rosyjski lubi to samo osiągać — nie z siodła, lecz z fotelu jedząc pociąganiem pióra; zdevastować coś do szczytu i w ten sposób okazać swoją potęgę. A w dziedzinie oświaty ma ręce aż nadto wolne: carat przyzwyczaił się uważać wyższe szkoły za swego wroga, którego prowokuje, drażni, aż poki nie nastąpi gwałtowny wybuch. Wtedy masowe wydalenie w kraju, chronicznie cierpiącym na brak inteligentnych sił.

Ale pan Kasso nie poprzestał na tem — zabrał się też do ciała profesorskiego w instytucie i usuwa kilku profesorów, którzy dla zupełnego braku słuchaczek nie mogli odbywać swoich wykładów.

Zniszczyć zapragnął na długo całą egzystencję szkoły... O ile w prasie rosyjskiej podnoszono, jako monstrualność, relegację za nieuczęszczanie na wykłady nawet tych słuchaczek, którym z powodu nieopłacenia czesnego był wstęp na wykłady wzbroniony, to oszolomiona ona została formalnie wieścią o wezwaniu do dymisyonowania się profesora.

G. K. Uprzyw. Akc. Tow. Bankowe i Kantorów Wymiany

„MERCUR” Filia w Krakowie
Floryańska 28
Kapitał akc. K 40,000,000. Fundusz rezerw. K 17,000,000.

ODDZIAŁ LOSOWY POLECA DO NAJBLIŻSZYCH CIĄGNIĘĆ:

LOS 3% KREDYTOWE ZIEM. I. EM.
Losowanie 16 sierpnia 1911 r.
Główna wygrana K 90.000.—.

LOS 3% KREDYTOWE ZIEM. II. EM.
Losowanie 5 września 1911 r.
Główna wygrana K 60.000.—.

LOS TURECKIE
Losowanie 30 września 1911 r.
Główna wygr. Frk. 200.000.—.

na dowolne raty miesięczne pod najkorzystniejszymi warunkami.

NOWO OTWORZONY
SKŁAD LINOLEUM I CERATY

oraz artykułów nieprzemakalnych
w wielkim wyborze
hurtownie i częściowo
poleca firma

H. MUND
KRAKÓW, SŁAWKOWSKA 30

w domu kawiarni Japon-
skiej w sklepie zegarmi-
strzowskim H. Munda.

rów, którzy przecież nie mogli uprawiać takiego nonsensu, by rozpoczynać prelekcje w zupełnie pustej sali!

Pożary. Z Amsterdamu donoszą: Ubiegłej nocy wybuchł w porcie pożar w magazynie bawełny. Pożar przenosił się na składy drzewa i sąsiednie domy. Pożar po trzygodzinnej akcji zlokalizowano. Szkoda wynosi cztery miliony franków.

Z Berna morawskiego donoszą: W fabryce maszyn firmy Brand i Lhuillier w Königsfeld koło Berna wybuchł pożar, który zniszczył część urządzeń fabrycznych.

S. BABRYEŁSKA, Kraków, kupuje, sprzedaje i najmuje — fortepiany, pianina, harmonie i phonole — krajowe i zagraniczne, nowe i przebrane — za gotówkę i na spłaty — bez zaliczek

Wyrzucone przez okno są nieraz pieniądze za pierze i gotową pościel, jeżeli się nie zwróci wprost do dobrej firmy. Polecamy zatem renomowaną firmę S. Benisch Deschenitz Nr. 869 Czechoy, która przez swą taniość i rzetelną obsługę każdego kupującego zadowolić jest w stanie. — (Patrz inserat).

TELEGRAMY

z dnia 12 sierpnia.

Monopol zapalek.

Wiedeń. „Fremdenblatt“ dowiaduje się, że rokowania o wprowadzenie monopolu zapalnikowego postąpiły już tak daleko, że należy oczekiwać na pewne wniesienia projektu ustawy z początkiem sesji parlamentarnej

Cholera.

Salonka. Stosunki w Ippek są opłakane. Cholera codziennie pochłania przeszło 50 ofiar, szczególnie wśród ludności mahometan, która uważa cholera za dopust boży i nie chce wykonywać zarządzeń sanitarnych. Dotąd zmarło 800 mahometan, zaś wśród innych narodowości było tylko 60 wypadków śmierci. Targi się nie odbywają, sklepy są zamknięte. W okolicy cholera pochłania również wiele ofiar.

Strejk generalny w Zagrzebiu.

Zagreb. (Węg. B. kor.) Tutejsi robotnicy, należący do partii socjalno-demokratycznej, wysłali deputację do bana z memoriałem, w którym prosili o uwolnienie uwięzionych przed kilku dniami pięciu robotników. Ban przyrzekł możliwe ustępstwa. Robotników uwięzionych wypuszczono na wolność.

Mimo tego za inicjatywą kierownictwa partii socjalno demokratycznej proklamowano wczoraj strejk generalny. Obecnie są w toku rokowania, aby zapobiedz faktycznemu wybuchowi strejku.

Koniec strejku w Petersburgu.

Petersburg. Tutejsi robotnicy portowi postanowili podjąć pracę.

Dreadnoughty rosyjskie.

Petersburg. Komisja techniczna dla budowy floty czarnomorskiej postanowiła budowę dwóch dreadnoughtów w warsztatach państwowych, trzeciego w dokach w Mikłajewie. Oprócz tego ma być wybudowanych 9 torpedowców w rozmaitych dokach. Ostateczna decyzja rady ministerialnej zapadnie w tej mierze w przyszłym tygodniu.

Olbrzymi strejk w Londynie.

Londyn. Mimo, że strejk woźniców jest zażegnany, skutki jego dają się odczuwać. Wielkie fabryki nie pracują. Wśród ludności zaczyna się objawiać nędza.

Londyn. W Izbie gmin odpowiedział przedstawiciel rządu na zapytanie posłów, że rząd uczyni wszystko, aby zabezpieczyć zaopatrzenie Londynu w środki żywności.

Londyn. Strejkujący robotnicy zatrzymali w ulicy królowej Wiktorii powóz, w którym jechał król Jerzy. Dopiero po interwencji policji król mógł jechać dalej.

Londyn. Strejk wyładowawczy został zakończony. Wyładowawcy uzyskali 25 procent podwyżki wynagrodzenia, a oprócz tego znizono im czas pracy z 12 na 10 godzin.

Liverpool. Podczas zaburzeń strejkowych wczoraj kilkakrotnie rzucono cegłami i pła-drowano sklepy. Policja przy pomocy pa-

łek rozpędziła burzycieli spokoju. Kilka-naście osób odniosło rany. Koło północy spokój przywrócono.

Postępy ex-szacha w Persyl.

Teheran. (B. Reutersa). Ruchy byłego szacha osłonięte są największą tajemnicą. Trudno też jest stwierdzić, jakie wojskowe zarządzenia wydał rząd.

Astrabad. (Pet. ag. tel.) Część oddziału Reszyda Saltaneha, zwolennika byłego szacha, zajęła miasto Seman, odległe o cztery dni marszu od Teheranu.

Wybuch prochowni.

San Jose. (Costarica). Rządowy magazyn prochu z niewiadomej przyczyny wyleciał w powietrze. Kilka osób zginęło, wiele jest rannych. Wiele domów w otoczeniu zawaliło się.

„Naprzód“ **2 K** miesięcznie kosztuje z przesyłką.

SKŁADKI.

Na fundusz prasowy „Naprzodu“ złożył: Karmański, Kołomyja 2.—.

Ze stowarzyszeń i zgromadzeń.

Ogłoszenia petitowe o zgromadzeniach i zebra-ciach można umieszczać tylko za opłatą **40 ha-terzy** od jednorazowego ogłoszenia. Zapowiedzi balów, zabaw i przedstawień kosztują **1 koronę** za jednorazowe ogłoszenie.

* **Baczność kafflarze krakowscy!** We wtorek dnia 15 bm. odbędzie się poufne zgroma-dzenie w sali Związku stow. rob. (Filipa 2) o godz. 10 przed południem. Ze względu na konferencję krajową, która odbędzie się 20 b. m. we Lwowie uprasza kolegów o jak najliczniejszy udział Zarząd.

* **Wiedeń.** Polityczne stowarzyszenie „Naprzód“ w XX dzielnicy, Wintergasse 29, urządza w nie-dzielnę 13 sierpnia zabawę ludową w sali p. Reisingera (II Grosse Stadtgutgasse 11) z następu-jącym programem: 1) „Oj, źle bracia“, deklama-cya; 2) „Po oficjalnym obiedzie“, dyalog; 3) „Cór-ka prokuratora“, krotokwila w 1 akcie przez M. R.; 4) Monolog. Na zakończenie Bazar, kwiaty, wo-sola pocztą, tańce. Karty wcześniej nabyte 70 h, przy wejściu 80 h. Początek o godzinie 5:30 po-łudniu. O liczny udział uprasza Komitet.

* **Towarzysze!** Na wszelkie odczyty i zgro-madzenia partyjne przychodźcie bezwarunkowo z **żonami, siostrami i córkami!**

NADESŁANE.

(Za dział ten redakcja nie odpowiada.)

Dr Artur Frommer

b. długoletni I. sekundaryusz szpitala św. Łazarza

przeprowadził się na **Pańską 5, I. p.**

i ordynuje od 9—12 i od 3—5.

Zakład Roentgenowski. — Ambulatoryum chirurgiczne.

Nadzwyczaj wygodne,

zwłaszcza w lotniku są ulubione

MAGGI
kostki po 5 h

(gotowy rosół wołowy).

Każda kostka — polana wyta-
cznie wrzącą wodą — wydaje
natychmiast talerz (3/4 litra)
wybornego rosółu wołowego.

Należy uważać na nazwę **MAGGI**
i na znak ochronny „krzyż
w gwiazdce“. Inne kostki nie
są wyrobu firmy **MAGGI**.

Koncyplenta rutynowanego

przyjmie zaraz

Adwokat dr Bader

w Krakowie

Baczność Towarzysze!

Towarzystwo budowy Domu Robotniczego w Krakowie. Wpisy członków przyjmuje tow. Kudła w Związku stowarzyszeń ro-botniczych, ulica Filipa I. 2, od godziny 7—8 wieczorem w dni zwykłe i od 10—12 w święta i niedziele.

Przesyłki pieniężne i listy należy nad-syłać na ręce skarbnika tow. dra Ka-pellnera, Jagiellońska 5, II. p.

Żaden towarzysz i robotnik nie po-winien wstępować do restauracji, pi-wiarni, golarza i t. p. publicznych lo-kalów, w których nie abonują central-nego organu robotniczego „Naprzodu“. Wszędzie w takich lokalach należy ża-dać „Naprzodu“ lub te lokale bojkoto-wać i do nich pod żadnym pozorem nie uczęszczać.

Zmiana adresu

Wydawnictwo „ŻYCIE“,

Spółka nakładowa „Książka“, oraz

Administracja wydawnictw partyjnych w Krakowie

przeniosły się od 1 lipca z ulicy Straszewskiego 20 na

Rynek główny, A-B, 44, II p.

dokąd wszystkie przesyłki pieniężne i zamówienia na książki i broszury adre-sować należy.

Broszury agitacyjne.

Baczność! Strzećcie się! Socjaliści idą	8 h
Bodaj to być żołnierzem	6
Chłopskie poddaństwo w Polsce	20
Czego chcą socjaliści	4
Czerwony katechizm	6
Czy socjaliści jedzą w wielkim poście kielbasę	8
Czy teraz niema pańszczyzny	20
Jak stańscy rządzą Galicyą (Mora-czewskiego)	20
Kler a robotnicy	15
Kto z czego żyje	40
List ks. Ściegiennego	4
Ojciec Szymon	30
Patryotyzm a socjalizm	30
Podstawy socjalizmu	25
Pogadanka o socjalizmie (Ign. Daszyń-skiego)	6
Precz ze socjalistami	20
Przeciw szwindlowi kanałowemu	6
Sąd nad wyborami galicyjskimi	30
Socjalizm dzieckiem chrześcijaństwa	15
Stan ekonomiczny Galicyi	20
Do nabycia w „Życiu“, Kraków, ul. Straszew-skiego I. 20.	

Z różnych stron.

Waż w kościele. — Dziewięć godzin nad przepa-ścią. — Rzemiosło rolnika. — Dyplomacya amery-kańska.

Niezwykły wypadek opisują pisma amery-kańskie. Wypadek ów zdarzył się niedawno temu w stanie Florydzie, w tamtejszym ko-ściele protestanckim. Gdy w niedzielę zeszli się wierai na nabożeństwo i pastor, wszedłszy na ambonę, rozpoczął kazanie, naraz wśród uroczystej ciszy rozległy się okrzyki przerażenia: „Waż jadłowity! waż jadłowity!“ I istotnie, ogromny wąż, który widać szere-liną dręwnianej świątyni wkraśl się do wnętrza, pełzał szybko, rozjuszony, samym środkiem podłogi kościelnej. Najbliżej ludzie, o-baczający węża, oniemieli z przerażenia, w dalszych częściach kościoła zapanował str-

szny popłoch. Wszystko struchlało z trwogi. Wreszcie jeden z mężczyzn, uzbrojony w że-lazną łopatę, rzucił się na gada, a drugi tym-czasem, wyciągnawszy rewolwer, celnym strzałem w łeb, położył go trupem. Natural-nie, że po tym strasznym popłochu o dal-szem nabożeństwie nie było mowy i przera-żeni wierni rozbiegli się do domów.

Dodać należy, że Floryda należy do tych prowincyj Stanów Zjednoczonych, które roją się jeszcze od dzikich zwierząt i jadowitych poczw. Nawet przechadzając się po bruku tamtejszych miast, nierzadko można być na-padniętym przez jakieś dzikie zwierzę. To też nie dziw, iż mieszkańcy wciąż mają się na baczności i, w każdej chwili przygotowa-ni do walki z niebezpiecznym wrogiem, na-wet do kościoła chadzają, uzbrojeni w rewol-wery.

Dziewięć godzin nad przepaścią spędził ku-piec Hildemann z Chiasso, w pozycji bądź wiszącej, bądź stojącej, a w wysokości 3200 metrów. Hildemann wraz z dwoma towarzy-szami udał się na wycieczkę turystyczną w Alpy, podczas której w miejscach niebezpie-cznych turyści byli powiązani z sobą sznu-rem. Nagle pod Hildemannem, który postępo-wał w środku, załamała się cienka powłoka stwardniałego śniegu, pokrywająca przepaść, co spowodowało jego upadek. Towarzysze, nie mogąc go wydobyć, po dwugodzinnych usiłowaniach spuścili go głębiej w przepaść, gdzie znalazł oparcie dla swych nóg, poczem jeden z nich udał się do schronika po ratu-nek. Gdy Hildemanna po 9 godzinach wy-dobyto z niebezpiecznej sytuacji, był on na pół zmarznięty i zupełnie przemoczony. Po długich zabiegach jednak udało się przyprowa-dzić go do życia.

Przy czytaniu sprawozdań z lotów okręż-nych, konkursów lotniczych i coraz to no-wych rekordów, zdumiewają nas nie tylko cyfry, w których tłómaczy się długość, dłu-gotrwałość i wysokość lotów, ale i równie imponujące cyfry nagród, osiągniętych przez lotników.

Czytamy o tysiącach, dziesiątkach i setkach tysięcy, jakie otrzymują zwycięzcy popisów awiatycznych, dziwny się tym cyframi i nie-wiele brak, aby ojcowie uważali lotnictwo za najświetszą karierę dla ich synów. Jakże błado przedstawia się bowiem ewentualność „skręcenia karku“ w zestawieniu z nagro-dami, jakie przyniosły cztery ostatnie loty: lot europejski — 470 000 franków, lot okrę-żny angielski — 250 000 franków, lot Pa-ryż Rzym i Paryż-Madryt — po 150 000 fran-ków!

Następcza się pytanie, jaki udział w tych sumach przypadł poszczególnym lotnikom. Najbardziej wzbogacił się na lotnictwie Beau-mont, któremu ostatnie loty przyniosły pię-kną sumę 511 000 franków. Védérines otrzy-mał w postaci nagród 200 000 franków, Gar-ros — 150 000. Vidart — 100 000.

Lotnicy, posiadacze takich sum, przestają oczywiście być postaciami legendarnymi i ich potężne skrzydła tracą nieco na uroku symbolicznym i zaczyna interesować pozio-ma strona kupiecka ich fachu... podnio-słego.

Odkłóżywszy na stronę to, co z jego rzo-miosła należy do dziedziny fantazyi, lotnik, po odebraniu poważnej nagrody, odliczać z niej zaczyna kosztą handlowe. Te są dość wygórowane.

Każdy lotnik, w przewidywaniu swych ko-sztów handlowych, zawiera kontrakt z wiel-kimi firmami awiatycznymi. Kosztą moto-rów, aparatów, utrzymywania w porządku aparatu i służby mechanicznej oraz wszelkie koszty organizacyjne należą do firmy. Lotnik myśli tylko o swojej osobie. Za nakład po-ważny, ciążący na firmie awiatycznej, lotnik wypłaca jej, na mocy takiego kontraktu, po-lowę zdobytych przezeń zysków.

W ten sposób wielkie nagrody, udzielane lotnikom, w części służą — drogą pośred-nią — na pokrycie kosztów organizacyjnych popisów, konkursów i lotów okrężnych. Nie przeszkadzało to jednak kilku wybitnym lo-tnikom dojeść do weale pokaźnej fortuny, je-dynie drogą odwagi, zdolności i inicjatywy.

Beaumont był do niedawna oficerem ma-rynarki o bardzo małej pensji — dziś jest

Bibułki do papierosów poleca

„Czuwaj“

w książeczkach
i opakowaniu
patentowym

znana
fabryka

Rudolfa Herliczki

w Krakowie.

Już sama firma, ciesząca się
światową renomą daje zupełną
gwarancję za dobroć gatunku.

— Wzory —

wysłać się darmo i opłatnie.

B. SCHÖNBERG

ul. GRODZKA 39.

urządza
doroczną

Sprzedaż posezonowa

oryginalnych angielskich szewiotów i kamgarnów

na ubrania męskie po najniższych cenach.

Także sprzedaż resztek za bezcen.

on wcale zamożnym obywatelem. Védreina, niemniej zamożny, w zeszłym roku jeszcze był zwyczajnym mechanikiem. Poza tymi jednak i wieloma innymi istnieje cała masa nowego proletariatu — proletariatu nadpo- wietrznego, żyjącego na koszt firm awiaty- cznych i niewiadomo, kiedy — jeśli kata- strofa — przeszkodzi nie stanie zawezo- śnie — zdobędą oni pewną choćby najmniej- szą niezależność.

Tymczasem pozostają im tylko niezawodne sensacje życia wśród obłoków i ambicje sławy. To jest dużo. Zamało to jest jednak, aby

ojcowie pchali już synów do kariery nadpo- wietrznej.

Stany Zjednoczone są tak szczęśliwe, że nie posiadają zawodowej dyplomacji z prze- różnymi egzaminami, a przedewszystkiem z tytułami co najmniej baronowymi. Tam idą do dyplomacji ludzie zdolni, znający z do- świadczenia nowoczesne życie społeczne i międzynarodowe, wolni od tej formalistyki, która u dyptomatów europejskich jest zwykłe- alfą i omegą ich działalności. Teraz np. am-

basadorem Stanów Zjednoczonych w Berlinie został John G. A. Leishman, dotychczasowy ambasador w Rzymie. Oto karyera ambasa- dora: John Leishman, urodzony w r. 1857 poświęcił się od najmłodszych lat zawodowi handlowemu i wkrótce doszedł do znacznego majątku. Zarówno w handlu jak w przemy- śle zdobył sobie wybitne stanowisko i był przez pewien czas prezydentem znanego to- warzystwa „Carnegie Steel Company”. W r. 1897 został posłem Unii w Bernie w Szwaj- caryi, w r. 1900 ambasadorem w Konstan- tynopolu, następnie w Rzymie, skąd obecnie

poszedł do Berlina. Tak tedy bez egzaminu dyplomatycznego i bez praktyki biurowej zo- stał Leishman odrazu posłem w Bernie, a na- stępnie ambasadorem w Konstantynopolu. Może ten lub ów hrabia i książę lepiej „pre- zentują się” na balu, ale za to Leishman wi- dzi i rozumie to, co się koło niego dzieje. Europejskich dyptomatów zaskoczy zwykle najważniejszy wypadek i zwykle każdy ko- respondent dziennikarski zna lepiej stosunki obcego państwa, niż dyplomaci, otoczeni szta- bem pomocników.

Proszę żądać wszędzie!! Mitsham!

Pastyłki chłodzące do odświeżania ust prawdziwe „MITSHAM” powinny znaleźć się w każdym domu i u każdego z osobna. — Niezbędne dla mówców, turystów, automobilistów, cyklistów, tancerzy, wycieczkowców. Pastyłki chłodzące „Mitsham” mają tę osobliwą wła- sność, że jako cukierki są nieszkodliwe dla zębów — owszem konserwują i wzmacniają dziąsła, usuwają nieprzyjemną woń i nadzwyczaj chłodzą.

Pastyłki „Mitsham” można nabywać tylko w orygi- nalnych pudełkach, zaopatrzonych marką ochronną ko- gutkiem w cenie 30 hal. za pudełko.

Główny skład wysyłkowy w Krakowie:
w cukierni Wiślna 3 pod firmą Rybiński.

DROBNE OGŁOSZENIA

Za ogłoszenie w „Drobnym ogłosze- niu” liczymy za każde słowo 6 hal., tytuł 20 hal.

Poszukuje się od 15 sierpnia do obsługi (półdniowe zajęcia) krzesel na plantacjach:

kilkanaście kobiet,
1 kontrolera,
1 stróża nocnego.
Kaucja (20 kor.) lub poręczenie wy- magane. Zgłoszenia: A. B. poste- restante Kraków.

Kilku bednarzy
potrzebuje rafinerii naft. Zgłosze- nia pod „Bednarz”, do działu in- seratowego „Naprzodu”, ul. Marka 21.

Panny
ze znajomością języka polskiego i niemieckiego poszukuję, najmniej z dwuletnią praktyką mają pierwszeń- stwo. Zgłoszenia listowne do Działu in- seratowego „Naprzodu” pod F.

Pralnia
bardzo dobrze się rentująca, jest zaraz do sprzedania. Wiadomość w dziale in- seratowym „Naprzodu” ul. św. Marka 21.

2 Czeladników rymarskich
zdolnych z zapewnieniem stałego zajęcia zostanie natychmiast przy- jętych. **Maurycy Leitner, Kraków,** ul. Basztowa 19.

Czeladników stolarskich
zdolnych kilku potrzeba na roboty budowlane z płacą wyżej nad cen- nik 10%—15%. Wiadomość: Kra- ków, ul. Garbarska 12.

Fabryka kufrów
w większym fabrycznym mieście na Śląsku poszukuje zdolnych robotni- ków do wyrobu kufrów i toreb po- dróżnych. Zgłoszenia do Działu in- seratowego „Naprzodu” Kraków, ul. Marka 21, pod H. H.

Dla Czech i Moraw

poszukuje się zdolnego rutynowanego człowieka, władającego językiem cze- skim w słowie i piśmie jako ge- neralnego zastępcę i prowadzącego filię, z pensją miesięczną i prowiz- ją. Wymagana kaucja kor. 3000. Uprasza się o podanie pierwszorzę- dnych referencyj.
Oferty pod „Czech”, przyjmuje dział in- seratowy „Naprzodu”, Kraków, ul. Marka 21.

Półroczne Walne zgromadzenie

Stow. konsumcyjnego kolejarzy „Samopomoc” w Nowym Sączu Spółki zarol. z ogr. poręką,

odbędzie się
w niedzielę 27 sierpnia b. r.
o godzinie 2 popołudniu, w domu własnym przy ulicy Zygmunto- wskiej nr 1445, z następującym porządkiem dziennym:

1. Odczytanie protokołu z 13 wal- nego zgromadzenia,
 2. Sprawozdanie Zarządu i ka- sowe,
 3. Sprawozdanie komisji kontro- lującej,
 4. Zmiana statutu,
 5. Wnioski członków,
 6. Interpelacje.
- Nowy Sącz, d. 13 sierpnia 1911
Zarząd.

Bardzo solidna i z kulaneyi znana instytucja poszukuje
zdolnych

zastępców

na Kraków oraz prowincję. Po krótkotrwałej próbie stałe wynagrodzenie.

Zgłoszenia pod „Posada z eme- ryturą” Kraków, poste restante.

Do Ameryki i Kanady

przeprowadza
na [napis] **LINIA KUNARDA**
we Lwowie, ulica Grodecka 99.
Cena przeprawy okrętem 180 kor.
Uważajcie na Nr. 99!

Odjazd z portu w Tryeście:
Carpathia 22 sierpnia 1911.
Saxonia 12 września 1911.
Pannonia 26 września 1911.
Z Liverpoolu:
(Największe i najwspanialsze pa- rowce świata) **Lusitania** dnia 19/8 1911, 9/9 1911, 7/10 1911, 28/10 1911, 18/11 1911. **Mauretania** 2/9, 23/9, 21/10, 11/11 1911.

L. 135/6 Z. W.

Ogłoszenie licytacji.

Celem oddania w przedsię- biorstwo robót:
stolarskich
ślusarskich
pokostniczych
szklarskich
malarskich
zdruńskich
dla budowy domu administra- cyjnego Zarządu wodociągu miejskiego odbędzie się w Bu- downictwie miejskiem Oddział A rozprawa zapomocą ofert pisemnych dnia 24 sierpnia 1911 o godzinie 12-tej w po- łudnie.

Plany, kosztorysy i warunki można przeglądać w rze- czonym biurze w godzinach urzędowych. Oferty wniesione po terminie lub nie sporząd- zone według wzoru nie bę- dą uwzględnione.

Zarząd wodociągu miejskiego w Krakowie
J. Ramza.
w zast.
Kraków. 9 sierpnia 1911.

1/8 kg. 46 h.
mocnej i aromatycznej
KAWY
poleca
WOJCIECH OLSZOWSKI
Kraków,
Mały Rynek, róg ulicy Szpitalnej.

Winogrona deserowe
lub jesienne morele duże, wybiera- ne 5-kg. za 4 kor. Jabłka desero- we, gruszek, śliwek K 2 50, pomidory, świeża papryka, ogórki, melony cukro- we 2 K. Dostarcza Jenő Müller, wła- ściciel winnic, Kiskunhalas, Węgry.

Je KWARGLE
OŁOMUNIECKIE
po przystępnych cenach po- leca i wysyła pocztą i koleją franco do każdej stacji.
Fabryczny skład serów,
Kraków, ulica Włocławek 1. 7.

Do wynajęcia
od 1 września b. r. obszerny sklep frontowy w domu pralni bielizny „Lilia”, ul. Długa 19.

Wyborny miód pszczołny
tegoroczny, kuracyjny lipcowy 5 kg. K 7.—. Miód patoka K 6 30. Wy- borny miód do picia 5 kg. K 6 20. Wysyła za zaliczką I. M. Farba, Podhajce 79.

Niniejszem mam zaszczyt najprzejmniej donieść, iż powróciwszy po długim prowadzeniu pierwszorzędných zakładów instalacyjnych za granicą, otworzyłem z dniem 15-go lipca 1911 r. w Krakowie, przy ulicy Lubicz 1. 3

ZAKŁAD INSTALACYJNY WODOCIĄGÓW i oświetlenia gazowego i acetylenowego

Zakładam również wszelkie pompy, jakoteż utrzymuję na składzie wszy- stkie części składowe.

Nowość!! Dotychczas w Krakowie nie praktykowana.
Uskuteczniłam za pomocą samorodnego spajania reparacje wszelkich zła- manych przyrządów z żelaza kutego i lanego, mosiądzu i miedzi, jakoto na- rzędzi, części składowych do maszyn itd.

Długoletnia praktyka za granicą, jakoteż uzyskane odznaczenia na wystawach i odpowiednie zasoby materyalne dają mi możność jaknaj- skrupulatniejszego wykonania powierzonych mi robót.

Polecam się przeto łask. względem Szan. P. T. Publiczności i kreślę

Józef Feiner Instalator
Kraków, ulica Lubicz 1. 3.

SALVATOR

Obcasy
gumowe

Wszędzie
do nabycia.

Niedoścignione
w swej trwałości!

Skład główny: Hermann Hirsch, Wiedeń, VII/3.

Munka ydło

Jest
najtańsze
w użyciu!

Najlepsze czeskie źródła zakupił

Tanie pierze!

1 kg. szarego, dobrego, dargiego 2 K; lepszego K 2 40;
najlepszego, białawego K 2 80; białego K 4.—; białego
puchowego K 5 10; 1 kg. bardzo dobrego, śnieżnobiałego,
dargiego pierza K 6 40 i 8.—; szarego puchu K 6.— i
7.—; białego, dobrego K 10.—; najlepszego brzu-
sznego puchu K 12.—.

Przy odbiorze od 5 kg. opłatnie.

Gotowa pościel z czerwonego, niebieskiego, białego lub złotego
nankinu, 1 pierzyna 180 cm. długa, około 120 cm. szeroka wraz z 2 po-
duszkami, każda po 80 cm. długa, 60 cm. szeroka, napelnione nowem,
szarem, bardzo trwałem puszystym pierzem K 16.—, półpuchem K 20.—,
puchem K 24.—, pojedyncze pierzyny K 10.—, 12.—, 14.—, 16.—. Poduszki
K 3.—, 3 50, 4.—. Pierzyna 200 cm. długa, 140 cm. szeroka K 13.—,
14 70, 17 80, 21.—. Poduszki 90 cm. długie, 70 cm. szerokie K 4 50,
5 20, 5 70. Pierzyny z silnej dymki w pasy 180 cm. długa, 116 cm. sze-
roka K 12 80, 14 80. — Wysyłka za zaliczką od K 12.— opłatnie. —
Zmiana dozwolona, za nieodpowiadające — pieniądze się zwraca.

Szczegółowe cenniki darmo i opłatnie.

S. Benisch w Deschenitz Nr 869, Czechy.

... ZMIANA LOKALU! ...

MAGAZYN MEBLI

pod firmą **D. BLÜHBAUM** dawniej Lattner
przeniesiony został z ul. Szpitalnej 7
NA ULICĘ FLORYAŃSKĄ L. 17,
wejście Tomazsa 18 — dom WP. A. Froncza.
Poleca wielki wybór mebli po cenach jak najumiarkowańszych.

BALSAM APTEKARZA A. THIERRY'EGO

JEDYNE PRAWDZIWY tylko z zieloną zakonią, jako marką ochronną. PRAWNIE CHRONIONA.

Wszelkie fałszerstwa, naśladowstwa i sprzedaż innego balsamu z ududnymi znakami, będą ścigane sądownie i surowo karane.

Balsam ten działa doskonale przy kaszlu, zapale- niach gardła, chrypce i innych cierpieniach szyi. Usuwa gruntownie każdą gorączkę. Leczy w spo- sób zadziwiający wszelkie choroby wątroby, żo- łądka i kiszek, szczególnie kurcze żołądka, kolkę i darcie w ciebie, oraz wzmacnia apetyt i trawienie. Służy znakomicie w bolach zębów i w chorobach jamy ustnej, na wszelkie rany i t. d. 12/2 albo 6/1 lub jedna wielka specjalna flaszka kosztuje K 5 60.

Aptekarza A. THIERRY'EGO
Jedynie prawdziwa
centyfoliowa maść

Działa skutecznie przy wszelkich zadawnionych ranach, obrzmieniu, skaleczeniu, zapaleniach, wrzodach, obieraniu paznokci, służy do wyciągania wszelkich ciał obcych, i czyni zazwyczaj zbyteczną wszelką operację. 2 puszek kosztują K 3 60.

Jedynie źródło zamówień:
Apteka dod „Aniołem Stróżem” A. Thierry'ego w Pregrada ad Rohitsch.
Do nabycia we wszystkich większych aptekach. Hurtownie w drogueryach.

M.B. Weissberg

Kraków, Starowiślna 10. Filla Grodzka 44. Telefon 2084/VI.

Skład hurtowny i częściowy gramofonów i płyt, rowerów oraz maszyn do szycia

Sprzedaje płyty gramofonowe najświeższych zdjęć artystycznych.

w ratach, począwszy od koron 5.— miesięcznie.

FABRYKA PIECZĘCI KAUCZUKOWYCH I DUKARŃ DOMOWYCH

wykonuje szyldy, napisy emalo- wane i metalowe, marki pieczęt- kowe do listów, numeratory naj- nowszej konstrukcji od 20 K wyżej. Wykonanie dokładne, na życzenie w ciągu kilku godzin.

Ceny przystępne

ALEKSANDER FISCHHAB

KRAKÓW, ul. Grodzka 50, (obok o. k. sądu kraj.).

Wózki dziecięce

— w najnowszych fasonach do spania i do siedzenia,

WÓZKI AMERYKAŃSKIE
do składania, wózki sportowe, samochody dla dzieci i wszel- kie wyroby koszykarskie poleca

Fabryka wyrobów koszykarskich
S. W. Lipschütz
Kraków, ul. Sławkowska 1. 9.

Kto mądry i oszczędny

używa tylko „Blitzcreme” z marką Niedźwiedź w błyskawicy. Tryumf wszelkich środków do czyszczenia ubiwa. Do nabycia we wszystkich większych handlach. Hurtownicy zechcą się zwrócić do Harzproduktion & Industriefabrik Willenz & Leiter, Dzierżycze (Śląsk austriacki).

JESIEŃ

:: 1911 ::

NAJNOWSZE ORYGINALNE MODELE
w płaszczach czarnych, kolorowych i angielskich
kostiumach, żakietach pluszowych i aksamitnych
poleca
NOWO OTWARTY MAGAZYN KONFEKCYI DAMSKIEJ
pod firmą

AU BONHEUR DES DAMES

W KRAKOWIE, UL. FLORYAŃSKA L. 10.
Ceny najniższe, konkurencyjne! Ceny najniższe, konkurencyjne!

Zofia Biesiadecka **Bilety okrętowe**

Ameryki i Kanady

Kto się chce uchronić
od zawodów i strat
niech żąda pouczek.

Zofia Biesiadecka
Oświęcim.

Biuro podróży Oświęcim

PRAWDZIWE ROSYJSKIE OBCASY GUMOWE

PROWODNIK

:- SA NAJLEPSZE W ŚWIECIE! :-

Prawdziwe tylko ze znakiem gwiazdy!

Wyłączna sprzedaż: **HERMANN HIRSCH, Wiedeń VII/3.**

Wiją się jak węże

niemieccy fabrykanci, bo widzą, że w krótkim czasie wskutek braku kupujących, zupełnie przestaną u nas w kraju sprzedawać swoje bibułki cygaretowe.

Takie doniosłe zwycięstwo przemysłu polskiego nad przemysłem wrogów naszych — nikt inny nie odniósł, tylko lud polski i polski robotnik! Zwycięstwo to wielkie, ułatwiła „Pobudka” wyrób polski i polski robotnik! Zwycięstwo to wielkie, ułatwiła „Pobudka” wyrób polski i polski robotnik!

Nie dajcie się dalej oszukiwać i tłumaczyć tym wykpięzdom, napisami polskimi, które oni umieszczają na bibułkach cygaretowych, lecz nie podają nazwiska swego — otóż nim zapłacicie za bibułki, to wpiętrzyć patrzcie dobrze, czy jest napis następujący: „Pobudka” **Mra W. Bełdowskiego** i czy obrazek przedstawia Bartosza Głowackiego na czele kosynierów, zdoby-

wających na moskalach armaty. Jeżeli zatem, obok tego obrazka jest napis „Pobudka” i moje nazwisko **Mr. W. Bełdowski**, to możecie być pewni, że to wyrób polski i zapewniam Was, że doskonali i że tylko ten wyrób bibulek, lud i rzesze robotnicze ogólnie żądają i popierają.

Uczcie jeden drugiego, jak poznać i odróżnić można „Pobudkę”, od innych szkodliwych i cudzoziemskich wyrobów.

Kto jeszcze nie palił znakomitych bibulek „Pobudka”, niech żąda w trafikach i kółkach rolniczych: „Pobudkę Bełdowskiego”

Mr. W. Bełdowski
Fabryka tutek i bibulek
cygaretowych w Krakowie.

Spieszę,
kupuję tylko
prawdziwe
Palma kauczukowe obcasz

Dla posiadaczy wyszynków
wagi do spirytusu poleca
K. Zieliński = optyk = Kraków, Linia A-B 39.

NA WYCIECZKI I ZABAWY
CUKRY DESEROWE — CZEKOLADKI — HERBATNIKI —
CIASTA CODZIEN ŚWIEŻE
POLECA
Elektro-motorowa
Fabryka Wyrobów Cukrowych
pod kierunkiem
ROMUALDA PIECZARKI
Kraków, Poselska 15.

Panie

mogą się czesać i nabywać
po cenach nader umiarkowa-
nych starannie wykończone
warkocz, loki, grzywki, pod-
kładki, postęże i inne tym
podobne wyroby z włosów.

! Osobny gabinet dla Pań. !

Zakład fryzjerski
ul. Floryańska 30
Ignacy Blaufeder.

„Jahra“

Menthosalan

najskuteczniejsze nacieranie
przy reumatyzmie,
łamaniu w kościach,
podagrze, nerwobólach,
migrenie, kłóci w bokach.

Cena tuby K1-20, pocztą K1-65.

□ □ Skład główny □ □
APTEKA

Fort. Gralewskiego
Kraków, Sławkowska 1a.

ZADAJ PAN CENNIK DARMO
F. PAMM
KRAKÓW UL. ZIELONA 3
LEGARY, TOW. MUZYCZ. I GAL. ANI.

Od państwa
• Długość ubrania męskie jak n. p.
• Długość zimowe od 14 K wyżej, ubra-
nia marynarkowe od 14 K wyżej.
(Zakład wypożyczania ubrań od ubrania 3 K).
Henryk Weinberger
Wiedeń I, Singerstrasse Nr. 10 i-2te piętro.
Telefon Nr. 9102.

Pieniądze pożyczka kapitałista
osobom uczciwym,
5%. Spłaty ratalne
w 5 latach „Kulczyk” Poście-
stante, Berlin 47.

Precz z wyrobami pruskimi!

Biuro Sprzedaży Szkła Taflowego
Towarzystwa handlowego zjednoczonych fabryk
dla zachodniej Galicji
Kraków, ulica Starowiślna L. 27/N.
uprasza wszystkie zlecenia dotyczące
Szyb do okien
tylko pod powyższym adresem przysyłać.

Zjednoczone austriackie akcyjne Towarzystwo żeglugi parowej
AUSTRO AMERICANA

Regularna i bezpośrednia

komunikacja z Austrią do Ameryki, Kanady i t. d.

Rozkład jazdy.

a) z Tryestu do Nowego Jorku
Oceania 1 lipca | Argentyna 29 lipca
Martha Washington . . 8 lipca | Martha Washington 19 sierpnia.

b) z Tryestu do Argentyny
przez Rio de Janeiro
Francesca 29 czerwca | Laura 20 lipca
Atlanta 10 sierpnia.

Informacji udzielają oraz sprzedaż kart okrętowych uskuteczniają
dla zachodniej Galicji i Bukowiny:

Kraków: Jeneralna Agencja Austro-Amerykańska (**GOLDLUST i Ska**),
Biuro spedycyjno-komisowe ulica Lubicz 7, naprzeciw dworca kolej.

Dla Galicji wschodniej:

Lwów: Biuro pasażerskie Austro-Amerykańskie, ulica Na Błonie 2,
oraz wszystkie prowincjonalne agencje, następnie

Tryest: Dyrekcja Austro-Amerykańska, Via Molin Piccolo 2.

Wiedeń: Biuro pasażerskie Austro-Amerykańskie, I. Kärntnering 7.
Biuro pasażerskie Austro-Amerykańskie, II. Kaiser Josefstr. 36.
Jeneralna Agencja Austro-Amerykańska Schenker i Ska.

ORYGINALNE AMERYKAŃSKIE
MASZYNY DO PISANIA
UNDERWOOD
poleca generalny zastępca na Galicję i Bukowinę
EMIL URICH
LWÓW **KRAKÓW**
Sykstuska 29 Tel. 901 Szewska 19 Tel. 1164
Szkoła nauki pisania na maszynie - Zakład dla prze-
pisywania i powielania - Wszelkie przybory do ma-
szyn do pisania i powielania - Warsztat reparacyjny